

PRZEMILKNAĆ (1) *vb pf*

3 pl fut przemilkną.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przestać mówić o czymś: Oycze wiem to iże nowiną gdyż [!] zwiedziawfzy ią ludzie ná čás przemilkną/ ále po ftu lat gdyż ią kto wspomni wnet lie odnowi. HistRzym 8.

Formacje współrdzenne cf MILCZEĆ.

KO